

Εκπομπή
8 Δεκ 66

Τό σημα της έκπομπης καί εδύς έμέσως
άρχίζει ο διάλογος.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τρίτη έκπομπή αύτή Δημήτρη μου.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάγμα μου νά τίς χιλιάσωμε.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Δέν θά τίς χιλιάσωμε βέβαια, μά ξέρεις τί παρατηρώ ;

"Όταν καθόμαστε νά κουβεντιάσωμε γιά τήν παλιά 'Αθήνα καί
τήν ζωή της / γιά νά βγάλωμε από τήν κουβέντα τά τραγούδια
της, δέν τελειώνωμε ποτέ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' είναι φυσικό αυτό. Κάθε πόλις στά πρώτα χρόνια της ζωής
της, περνάει από περιπέτειες έπροσδόκητες καί γνωρίζει τύ-
πους άπίστευτους.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Νά κατι πού έχει λείψει από τήν σημερινή 'Αθήνα. Οί τύποι
της, οί τρελλοί της, οί άβλαβετς καί χαριτωμένοι τρελλοί μέ
τούς όποιους διασκεδάζει ο κόσμος. Τέτοιοι δέν υπάρχουν ση-
μερα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Φαντάζομαι ότι δέν είναι φροστο του μεγάλου πληθυσμου. Δέν
τούς σηκώνει ή πολυκοσμία. Πήν κοιτάς τά παλαιότερα χρόνια.
Μικρός ο πληθυσμός, λίγα τά κέντρα καί οί δύο τρεις τρελλοί
της 'Αθήνας γινόντουσαν εύκολα γνωστοί. Κάθε βράδυ πηγαίνανι
στά ίδια τά κέντρα καί όλοι οί θαμώνες του καφενείου Ζαχαρά-
του στό Σύνταγμα, περιμένανε τόν περίφημο κουρελή Σακκουλέ
νά τούς βρίσθ.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τούς έβριζε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όταν δέν του δίνανε δεκάρα, τούς έβριζε χθδιαότατα. Καί
δέν καταδεχότανε ^{την} πεντάρα. Δεκάρα ήθελε, δεκάρα καί ένω-πλη-
σίαζε άπαιτητικά τόν θαμίνα στό καφενετο του Ζαχαράτου καί
άπλωνε τό χέρι του λέγοντας : Δός μου μά δεκάρα βρέ...
"Όλοι του δίνανε. Καμμιά φορά όμως τόν βαρύντουσαν καί τόν

διώχνανε. Τότε ο Σακπουλές, πού φορούσε ένα ίδροόρουθμο κοστούμι από χίλια πολύχρωμα μπαλλώματα, άπομακρυνότανε λίγο και σηκώνοντας τις δυό του παλάμες άνοιχτές, άμούντζωνε τούς άθηναίους του Ζαχαρά του φωνάζοντας : Νά βρέ... Νά, πού είσαστε ένα σωρό πλούσιοι 'Αθηναίοι και δέν μπορείτε νά ζήσετε έναν τεμπέλη, Νά βρέ...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Φαντάζομαι ότι τότε θά τόν φωνάζανε και θά του δίνανε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚ. 'Ακριβές αυτό γινότανε. Γελούσανε οι παλαιοί με την άναίδεια του Σακπουλέ, τόν φωνάζανε πίσω και του δίνανε...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τότε νομίζω, έθεινη την έποχή, γύρω στά 1870 φάνηκε στην 'Αθήνα ο Πορφυρόπουλος.

ΓΙΑΝΝΟΥΚ. Ναι, έρχότανε από την Πάτρα, όπου ήτανε γνωστός ως Τρουβαδοδρο της Πάτρας, γιατί ήτανε ένας από τούς λίγους νυκτερινούς της πανταδόρους.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Έγραφε στίχους και μουσική.

ΓΙΑΝΝΟΥΚ. Και τά δυό. Και έσφαλως θά 'χη γράφει πολλά τραγούδια, μά ένα κυρίως έχει διασωθεί πού τραγουδιότανε πολλά χρόνια μετά τόν θάνατό του και τραγουδιέται έως άπόμα : Πρίν ή ψυχή μου άναβ

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Μά βέβαια τραγουδιέται. Όλοι όσοι έσχολούνται με παντάδες τό έχουν αυτό τό παλιό τραγούδι στό ο επερτόριό τους. 'Ο Ητο φεξιλάδης θά μας τό θυμίση :

ΝΤΟΥΦΕΒΙΛΛΗΣ (Μέ πιάνο) Πρίν ή ψυχή μου άναβ
είς τόν ούρανόν έπάνω
δωσε μου ένα σου φιλέ
κι' έφες με ν'άποθάνω.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

ΚΑΤΣΑΡΟΣ

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

ΚΑΤΣΑΡΟΣ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

ΚΑΤΣΑΡΟΣ

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

ΚΑΤΣΑΡΟΣ

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Αυτό τό τραγούδι, πρίν ή φυχή μου άναβη, είναι ένα από τά πιό άντιπροσωπευτικά τραγούδια μις ρομαντικής έποχής και θά ήθελα νά ρωτήσω τόν φίλο μου τόν Γεώργιο τόν Κατσαρό έναν μοντέρνο συνθέτη, τί σιέπτεται για τήν μουσική της έποχής εκείνης ;

Πιστεύω ότι όπως όλα έχουν αλλάξει στην έποχή μας, έτσι έχει αλλάξει και ή έκφραση της μουσικής συνθέσεως και της ένορχηστρώσεως ακόμα.

Που νά όφείλεται κατά τήν γνώμη σου αυτή ή άλλαγή ;

Στίς ανάγκες της ζωής που μας κάνουν νά έκφραζόμαστε άλλοιότινα άπ'ότι έκφραζόντουσαν άλλοτε, οι παλαιότεροι. "Αλλοτε και στην πιό άπλη μελωδία έπικρατούσε ο στόμος όπως και στην άπαγγελία. Σήμερα στόμος δέν υπάρχει.

Η'άλλα λόγια σήμερα είναι καλύτερη ή κατάστασις.

Έξαρτάται. Πάντως μιá μελωδία ποτέ δέν έχανε τήν αξία της, ούτε και τότε, ούτε και σήμερα. Και ο κόσμος προσέχει περισσότερο μιá μελωδία από ένα έξαλλο τραγούδι. Έξαλωσύνη όπηρεσε σε κάθε έποχή... Μά ποτέ δέν έκανε τόν κόσμο νά έγναταλείπη τήν μελωδία και νά τόν κάνει νά μήν τήν προσέχει τελείως έγνώριστες, αλλά τίποτα, έπίλογο για πείρα.

Μέ άλλα λόγια, αυτά τά έξαλλα όπως τά άξ άποκαλεΐς άποτελοϋνε μόδα που περνάει ;

Ακριβώς. Μόδα που περνάει, ενώ ή μελωδία είναι ή κλασσική μουσική γραμμή που δέν πεθαίνει ποτέ. Και άλλοτε τό ράγν-τάϊμ, τό τσάρλεστον και τά σουϊγκ φανήκανε σαν έξαλλοι ρυθμοί. "Ολα σβύσανε. "Η μελωδία έμεινε. Και τώρα που οι έξαλλοι ρυθμοί βρίσκονται σε όποτροπή, έλληνικά τραγούδια που έχουν τό χάρισμα της μελωδίας, βραβεύτηκαν σε διεθνή θεστιβάλ. Πρόχειρα σας θυμίζω τό "Ξύπνα άγάπη μου " του Γιαννίδη, τό " Ώ ναι αυτό που τό λένε άγάπη " του Μωράκη και τό κάθε λιμάνι και καϋμός που έγραφα έγώ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νά λοιπόν ένα πρώτο συμπέρασμα πού βγαίνει από τήν έμπομή μας Γιάγιο μου.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τί συμπέρασμα :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μιά διαπίστωση : "Οτι οί νέοι μας συνδυάζουν καί διευδυν-
τές όρχήστρες σέβονται τήν παλιά μελωδία. Κι' αὐτή ή ένα-
γνώρισις εἶναι γιά τιμή τους

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Κι' ἄλλη μία διαπίστωση : "Οτι ὁ σεβασμός πού ἔχουν
πρός τήν παλιά μελωδία τούς ἐμποδίζει νά παρουσιάσουν
ἑξαλλες ἑνορχηστρώσεις προποιοῦντας τούς παραδεδεγμέ-
νους ρυθμούς... " Ἄς ἀκούσωμε ὁμως τό " Πρίν ή ψυχή μου
ἀναβῆ... " ἀπό τόν Γεώργιο Κασταρό.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ ΤΟ ΠΡΙΝ Η ΨΥΧΗ ΜΟΥ ΑΝΑΒΗ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐποχή τοῦ Πορφυρόπουλου : 1880. "Ἦτανε ή ἐποχή πού διά-
φοροι ἀγράμματοι ἐπαρχιῶτες βγαίνανε βουλευτές καί ἀνεβαί-
νανε στό βήμα τῆς Βουλῆς νά μιλήσουν. Κι' ἔλεγε κάποιος
βουλευτής : Εἰς τό Γύθειον κατὰ τήν διάρκειαν συμπλοκῆς
ἐφονεύθη εἰς π ο λ υ μ ε λ ῆ ς οἰκογενειάρχης...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ ὅταν κάποτε ὁ περίφημος Κότταρης, φουστανελλοφόρος βουλευ-
τής, τελείως ἀγράμματος, ἀλλά τίμιος, ἐμίλησε γιά κάτι
καταχρήσεις, ἕνας βουλευτής πού ἐνεχότανε σ' αὐτές τίς κα-
τὰ χρήσεις θέλησε νά τόν εἰρωνεύσῃ καί τόν ἐρώτησε : Κύριε
βουλευτά, στό σχολεῖο ἕως ποιά τάξι ἐπήγατε ; καί ὁ Κότ-
ταρης τοῦ ἀπήντησε : Μέχρι τό κλιέφτω, κλιέφτεις, κλιέφτε

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Αὐτά ἦτανε ή εἰδυμη νότα στήν αἰσθηματική ζωή τοῦ κόσμου
πού ἐξαπολούδοσε νά εἶναι αἰσθηματική καί κυρίως ρομαν-
τική ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπό τά τραγούδια τῆς ἐποχῆς. Νά
κι' ἄλλο ένα ρομαντικό τραγούδι : Ζύπνα ζύπνα διότι χαράζ-
θά μᾶς τό πῆ ὁ Πτουφεξιλάδης.

ΠΡΟΥΦΕΞΙΑΔΗΣ

(Μέ πλένο μόνο)

της έκπομπής και εσύς έμέως
βρίττει ο δειλότος.

Ξύπνα ξύπνα ο ότι χαράζει

δέν άκουσ τά πουλάκια που λαλοθνε

ξύπνα ξύπνα γιατί θά μ'εσ ποθνε

ότι ε'μαστ'όλη τή νύχτα μαζύ

ότι ε'μαστ'όλη τήν νύχτα μαζύ.

Ξύπνα ξύπνα ροδίζει ή αβγοθλα

δέν κοιτ'εσ τά πανθεούρια που φεγγίζουν

ξύπνα ξύπνα γιατί θά νομίζουν

ότι ε'μαστ'όλη τήν νύχτα μαζύ

ότι ε'μαστε όλη τήν νύχτα μαζύ...

Ξύπνα ξύπνα γιατί πήρε ή μέρα

δέν κοιτ'εσ που ο ήλιος άνατέλλει

ε'ναι ο ύπνος γλυκός σαν τό μέλι

μά θά σοθ ποθν πώ κοιμ'εσαι άργά

μά θά σοθ ποθν πώ κοιμ'εσαι άργά...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Και τώρα αυτό τό ρομαντικώτατο τραγουδι τό " Ξύπνα ξύ-
πνα " στό όποιο ο πανταόρος χρησιμοποιείται για ξυ-
πνητήρι, θά τό άκούσωμε σέ μοντέρνα ένορχήστρωσι άπό
τόν Γιώργο Κασταρό.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΥΗΝΑ ΣΥΗΝΑ...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Τους έβριζε :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

"Όταν δέν τοθ δίνανε δειήρα, τους έβριζε χθεσάότατα. και
όδν πατεόεχ'εσνε κεντήρα. δειήρα ήθελε, δειήρα και ήνο. Πλη-
σίεζε άκωνητικό τον δειήνε στο κερνετο τοθ ζαχαρότου και
ήπλενε τό χέρι του λέγοντας : Δός μου μιά δειήρα βρέ...
"Όλοι τοθ δίνανε. Κορμι φορέ όμωσ τον βαρυνότουσεν και τον

Πύραυλος
Οδοποιός
Καδύμι
Κυαθία

IV

- ① Ποταμὸν ἐν κλισίῳ
- ✓ ② Πλαγίως
- ✓ ③ Ἐπὶ τῶν γαῖθάρων
- ④ Ἐπὶ τῶν γαῖθάρων τοῦ βου

V

- ① Ἐπὶ τῶν γαῖθάρων
- ② Ἐπὶ τῶν γαῖθάρων
- ③ Ἐπὶ τῶν γαῖθάρων
- ④ Ἐπὶ τῶν γαῖθάρων

~~ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ~~

~~Και μιιά φορά Γιάγιο μου, λέμε από τόν Φεβρουάριο : Καλοκαί-
ρι μύρισε... Κι'έγώ, όταν άκούω τό " Ξύπνα Ξύπνα διότι χαρά
ζει " σιέπτομαι : Παληά 'Αθήνα μύρισε.~~

~~ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ~~

~~Κι'όπως λέει ό παληός ποιητής : Παληά 'Αθήνα μύρισε - πού
πίσω δέν έγύρισε.~~

~~ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ~~

~~Μά πώς νά γυρίση πίσω ή παληά 'Αθήνα : Μποροθν νά γυρίσουν
αδελφάκια της τά μικρά δίπατα σπιτάκια της μέ τίς αδρές καί
τούς μπαξέδες, μέ τά μπαλιόνια της μέ τίς μαντζουράνες καί
τούς βασιλικούς καί κυρίως μποροθν νά φαί ζωντανέφουν οι
τύποι της παληάς 'Αθήνας :~~

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ

Μοϋ 'λεγες πρίν γιά τόν περίφημο τόν Σακκουλέ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Καί ποϋ νά σοϋ πώ γιά τόν Μυριανδούση.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ

Πώς τόν είπες : Μυριανδούση : Τί ήτανε αυτός :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Καλόγερος, αλλά περίεργος καλόγερος. Οι σιοτοσογράφοι της
έποχης καί μέλιστα ό θέμος ό "Αννινος τόν ζωγραφίζει μέ
κοντό ράσο, μ'ένα μαύρο σάλι στούς ώμους καί μαύρες στρατι-
ωτικές μπότες. Είναι ό μόνος τύπος πού ξέρομε πότε ήπι-
ρώς έμφανίστηκε στην 'Αθήνα : Στά 1868, τήν ήμέρα της κη-
δείας του Γενναίου Κολοκοτρώνη του δευτερότου γοιου του
Θόδωρου Κολοκοτρώνη.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ

Τώρα πού μου τό λές νομίζω πώς κήτι θυμάται, κήτι έχω δια-
βάσει. Νομίζω ότι πήγε στην κηδεία καί έβγαλε λόγο ό Μυριαν-
δούσης.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Δηλαδή, έπεχείρησε νά βγάλη λόγο, μά τόν κατεβάσανε κάτω
έπό τόν άμβωνα τόν παπομοίρη, γιατί παρα λίγο ή κηδεία
νά μεταβληθί σε γλέντι. Ξέρεις πώς ήρχισε ό λόγος του Μυ-
ριανδούση : "Ω γενναίε των γενναίων, της γενναίας γεννεάς
των γενναίων Κολοκοτρωναίων, γενναία έκ γενναίων γενναίο-
καρδος ψυχή... μέ γενναίους όδυρμούς τό γενναίον έκκλησίασμα
έντηχετ...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Θαντάζομαι τί θά 'γινε... θά τόν βγάλανε σηνωτό έξω τόν
καλόγερο ποιητή.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Φυσικά κι' από τότε ό Κυριανθούσης περιφερότανε στά καφενετα
τής πόλεως, όπου τόν βάζανε ν' απαγγείλη τό έπιμήδειο ποίημά
του και τόν έφηναν νά μαζεύη δευάρες.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Αθηναϊκό και παγκόσμιο ρειόρ. ουδέποτε ένα ποίημα θά 'χω
βγάλει τόσα λεφτά. Όμως έχω μάν άπορία Δημήτρη. 'Αφού ή
παλιά 'Αθήνα είχε τόσα και τόσα κωμικά έπεισόδια και τόσους
εβδομους τύπους, γιατί στα τραγούδια της ήτανε τόσο θλιβερός

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Είχε και τά εβδομα τραγούδια της μά λιγότερο συχνά. Νά λόγου
χάριν ένα από τά εβδομα πού λέγεται : Είς τήν 'Αθήνα λέει...
θά μ'ας τό θυμίσω ό Ντουφεξιλάης.

ΝΤΟΥΦΕΞΙΛΑΗΣ

(Μέ πιάνο μόνο)

Είς τήν 'Αθήνα λέει
μά φορά, λέει
μέσ' τήν κουζίνα, λέει
μά κυρά λέει,
πιάνει τήν δοσλα, λέει
άγναλιά, λέει
μέ πυροσβέστη πάνω στά φιλιά

Τί φασαρία, λέει
παρευ' ύς, λέει
και ή κυρία, λέει,
νά χα'ρης, λέει,
διώχνει τήν δοσλα, λέει
και μετά, λέει
τόν πυροσβέστη έπεινή τόν βουτᾶ.

Πόσες κυρίες, λέει
πονηρές, λέει
τίς εθκαιρίες, λέει
για χαρές, λέει
τίς κυνηγᾶνε, λέει
ταπιανά, λέει
κι' άποζητᾶνε χάρδια άνδριανά.

Κι' μετς οι άνδρες, λέει
οι φτωχοί, λέει,
μέ τίς γαλιάντρες, λέει
προσοχή, λέει
γιατί δέν κᾶνει, λέει
άνδριανά, λέει
νά τήν παθαίνωμε έπ' τά θηλυνά.

ΕΚΤΙ. Ν. 3 (66)

4

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νά λοιπόν πού είχανε καί τ' κομικά τους τραγούδια οί παλαιοί άθηναίοι τοσ 1870. Έδω όμως είναι ένας άλλος άθηναίος, όχι παλιός, μά πολύ σύγχρονος καί πολύ μοντέρνος ο Τάκης Άθηναίος, ο συνθέτης καί διευθυντής ορχήστρας πού παρακαλείται νά μ'ς π'η τήν γνώμη του :

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Τό θέμα είναι αν πρέπει νά σεβώμαστε τήν παράδοσι ή όχι.
"Αν τήν σεβώμαστε απόλυτα δέν μπορούμε νά τροποποιήμε ούτε μελωδία, ούτε άρμονία. Εά μου π'ητε νά παίζωμε τά κομμάτια αυτά μέ τ' αναχρονιστικά μέσα μαντολίνα καί κινθάρες ; 'Ο απόλυτος σεβασμός, αυτό ε' άκαιτοσσε, ο σεβασμός ο μουσειακός. Όμως αυτό δέν μπορεί νά γίνη καί ούτε είναι καί σωστό νά γίνεται.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Γιατί δέν είναι σωστό Τάκη μου ;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Διότι στο κάτω κάτω τ'ης γραφής, πολλά άπ' αυτά τά κομμάτια, άπ' αυτά τά τραγούδια δέν έχουν υπεύθυνο συνθέτη καί έτσι δέν θίγεται ούτε ή έργασία κανενός, ούτε ή ιερά μνήμη. Τουλάχιστον τά δύο τραγούδια πού ένορχήστρωσα εγώ, τό Είς τήν Άθήνα λέει καί τό "Ερη Έρηνάκι μου, τό δεύτερο είναι δημοτικό καί τό πρώτο λαϊκό μέ πολλή δύσκολη αναζήτησι πατρότητος. Μοσ θυμίζει λίγο Σοθμπερτ, θυμίζει ναπολιτάνικη παντσονέττα, θυμίζει ένα σωρό πράγματα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Φαντάζεσαι Τάκη πώς ήτανε γραμμένα αυτά τά τραγούδια ή μετεδίδοντο άνεύθυνα ;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Όπως όποτε δέν ήτανε γραμμένα. Πολύ πολύ άργά, κατά τό 1910 άρχισαν μερικοί καλοί συνθέτες όπως ο Λαμπελέτ ~~ο Λαμπελέτ~~ ο Λαυράγας, νά έναρμονίζουν τίς δημοτικές μελωδίες καθένος μέ τόν τρόπο του. Σήμερα τίς έναρμονίζουμε κάπως άλλοιως μέ μεγαλύτερη μουσική περιποίηση, νά ποσμε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ας ακούσωμε λοιπόν τήν Άθήνα πού λέει άπό τήν ένορχήστρωσι του Τάκη Άθηναίου (ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Η Α Θ Η Ν Α)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όπως Γιάγγο μου, παράλληλα με τό άθηναϊκό τραγούδι οί άθηναϊκές γειτονιές δέν παραμελούσανε τό δημοτικό τραγούδι καί ~~μό~~ ^{νά} σοϋ έξηγήσω γιατί. Στά πρώτα χρόνια της βασιλείας του Γεωργίου του πρώτου ~~αδελφά~~

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μιλᾶμε γιά τά 1870 δηλαδή ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τότε περίπου, υπήρξαν τρεις διαφορετικές κοινωνικές καλλιτεχνικές εκδηλώσεις. 'Ο Γεώργιος ο πρώτος είχε μέσα σέ μιᾶ αίθουσα τῶν ἀνατόρων ἕνα μικρό θεατράκι μέ διευθυντή τῶν Δημήτριο Κορομηλά. 'Εκεῖ δέν ἔπαιζαν ἡθοποιοί μά κυρίες τοῦ καλοῦ κόσμου, ἀπό τίς πρεσβεῖες ἔπίσης μικρές μονόπρακτες κωμῳδίες φραντζέζικα καί τραγουδοῦσαν ξένα τραγούδια μέ πιάνο... Στήν ἀστική 'Αθήνα, στά σπίτια, τραγουδοῦσανε αὐτά πού ἀναπολοῦμε τώρα καί στίς γειτονιές, στούς μαχαλάδες ~~καί~~ δείχνανε τήν προτίμησί τους στό δημοτικό τραγούδι καί ἰδίως στό "Ἐρη 'Ερηνάκι μου μέ τούς στίχους του Ρίξε νερό στήν πόρτα μου...

ΗΤΟΥΦΒΕΙΔΑΔΗΣ (Μέ πιάνο μόνο) Ρίξε νερό στήν πόρτα μου
 "Ἐρη - 'Ερηνάκι μου
^{νά λές}
~~περνώντας~~ νά γλυστρήσω νά σοῦ πῶ
 περνώντας νά γλυστρήσω νά σοῦ πῶ
 πῶς σ'ἀγαπῶ...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι' ἔς δοῦμε τώρα πῶς τό 'χει ἐνορχηστρήσει αὐτό ὁ Τάκης ὁ 'Αθηναῖος...

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΕΡΗ ΕΡΗΝΑΚΙ ΜΟΥ.